

Reactie op internetconsultatie wetsvoorstel Wijziging Awgb en WvSr t.a.v. seksuele gerichtheid en genderidentiteit

Vage, onbewezen concepten, taaltrucjes en pseudowetenschap

Als groepsbelediging van ondefinieerbare en onbewezen concepten als genderidentiteit (“Een vrouw is iemand die zich identificeert als vrouw” is een cirkelredenering) en genderexpressie strafbaar wordt, dan wordt de vrijheid van meningsuiting sterk verminderd. Eén van de uitdagingen m.b.t. transgender rechten en bescherming tegen discriminatie ligt in het definiëren van wat trans is. Het werd oorspronkelijk beschouwd als het doorlopen van een medisch en psychisch traject: een medische aandoening. Tegenwoordig is transgender zo breed gedefinieerd dat er geen werkbare, betekenisvolle definitie meer is waardoor er dus ook geen wetgeving op gebaseerd kan worden. Elke kleine afwijking op wat als “stereotypisch” wordt beschouwd, kan al een aanwijzing zijn dat iemand mogelijk transgender is.

In het voorstel worden taalkundige trucjes, pseudowetenschap en vage begrippen gebruikt om de perceptie van mensen te beïnvloeden en verwarring te zaaien over zaken die wetenschappelijk vaststaan. De wetenschappelijke consensus is dat ons geslacht wordt bepaald bij conceptie en tijdens de zwangerschap of na de bevalling wordt vastgesteld en dat het onveranderlijk is. Dat in zeer zeldzame gevallen uiterlijke geslachtskenmerken afwijkend zijn, verandert niets aan de tweegeslachtelijkheid van mensen. Intersekse is een medische aandoening, geen 3^e geslacht of “iets tussen man en vrouw in”.

Feminisme straks strafbaar?

Geslachtskenmerken zijn opgenomen in het voorstel maar niet geslacht. Het maakt daarmee sekse-specifieke bescherming van vrouwen onmogelijk.

De wet zou als gevolg hebben dat een basale feministische analyse van onze maatschappij en de machtsdynamiek tussen vrouwen en mannen, gezien kan worden als een groepsbelediging, aangezien transvrouwen in een feministische analyse op basis van hun geslacht niet meegeteld worden als vrouwen maar als mannen. Uit onderzoek blijkt o.a. bijvoorbeeld dat transvrouwen een mannelijk patroon van geweld en misdaad vertonen. Dit vraagt (h)erkenning van de materiële realiteit (geslacht en reproductieve capaciteit) die ten grondslag ligt aan patriarchale samenlevingen en de kwetsbaarheid van meisjes en vrouwen.

Onder de voorgestelde wet worden deze basale feministische standpunten plotseling “discriminatie en belediging” van transvrouwen:

- Ons geslacht, onze (vermeende/verwachte) voortplantingscapaciteit is de basis van de millennia durende onderdrukking van vrouwen door mannen.
- Sekse is medisch, politiek, sociaal en financieel vooral voor meisjes en vrouwen relevant en significant.
- Onze maatschappij is patriarchaal, georganiseerd rondom mannelijke dominantie en dat vrouwen en mannen op basis van geslacht anders gesocialiseerd worden. Dit is de laatste decennia iets veranderd maar van vrouwen worden nog steeds verwacht dat zij de wensen en behoeften van mannen op de eerste plaats zetten.
- Dat vrouwspecifieke maatregelen nodig zijn om onze veiligheid, privacy, waardigheid en de volledige deelname van vrouwen aan de maatschappij te garanderen, zoals vrouwensport, vrouwspecifiek medisch onderzoek en medische behandeling, politieke vertegenwoordiging,

ontwikkeling van persoonlijke beveiligingsmiddelen voor vrouwen, vrouwengevangenissen, kleedruimtes, Blijf-huizen enz.

Er ontstaat een bizarre situatie waarin het niet langer strafbaar is vrouwen te discrimineren en als groep te beledigen op basis van geslacht maar dat transvrouwen beschermd worden tegen feitelijk correcte uitspraken als “transvrouwen zijn van het mannelijk geslacht”.

We mogen nog wel spreken over “mensen met een vagina” of “menstrueerders”. Maar we mogen niet zeggen dat deze mensen tot dezelfde groep behoren. We kunnen niet langer het verband zichtbaar maken tussen “baarmoederbezitters” en het salarisgat. Of seksueel geweld. Of huiselijk geweld. Of politieke ondervertegenwoordiging. Of gedwongen zwangerschappen. Al deze “lichaamsdelen en lichaamsfuncties” mogen niet beschouwd worden als een coherente klasse: mensen van het vrouwelijk geslacht, voorheen bekend als vrouwen en meisjes.

Wordt het strafbaar als feministische organisaties expliciet pleiten voor maatregelen die de volwaardige deelname van vrouwen (mensen van het vrouwelijk geslacht) moeten garanderen? Wordt het strafbaar voor lesbiennes om zich te organiseren/verenigen zonder transvrouwen? Wordt het strafbaar om te zeggen dat transvrouwen geen vrouwen zijn, en dus ook niet lesbisch kunnen zijn?

Bekrachten van seksistische stereotypen en rolpatronen

Wat deze wijziging mede als gevolg heeft, is het herdefiniëren van vrouwen en mannen in een seksistisch, vaag en onbewezen concept van genderidentiteit en een variabel iets als “genderexpressie” in plaats van sekse. Genderexpressie varieert door de eeuwen heen en is wereldwijd zeer divers. Waar in het Westen momenteel de kleur roze wordt gezien als “meisjesachtig”, is dat in andere culturen een typische mannenkleur. Zelfs in onze maatschappij was roze lang een kleur die geassocieerd werd met mannelijkheid.

Wil de overheid deze veranderlijke stereotype sociale rollen en kleding/uiterlijk/gedrag/voorkeuren bij wet bekrachten zodat transvrouwen als vrouwen beschouwd kunnen worden en transmannen als mannen? Precies de gedwongen rolpatronen die feminisme bestrijdt (meisjes moeten jurken dragen, spelen met poppen en lief zijn) is waar transgenderisme voor pleit (als je een jurk wil dragen, met poppen wil spelen en lief bent, dan ben je een meisje).

Dit komt expliciet naar voren in het taalgebruik in het concept Memorie van toelichting, o.a. in deze zin: *“Op alle terreinen van de leefsituatie gaat het met transgender personen slechter dan met cisgender personen (personen van wie de genderidentiteit overeenkomt met hun geboortegeslacht).”* Hieruit blijkt dat het uitgangspunt is dat iedereen een genderidentiteit heeft. Dit is wetenschappelijk onbewezen. Iedereen heeft een geslacht: ook mensen met een intersexe aandoening zijn van het mannelijk of vrouwelijk geslacht, slechts een enkeling ervaart een gevoel van genderidentiteit. Het gaat ook voorbij aan het feit dat een transitie niet leidt tot verbetering van de leefsituatie.

<https://link.springer.com/article/10.1007/s10508-020-01844-2>

Jogjakarta Beginselen

“Het kabinet beschouwt de Jogjakarta Beginselen als een leidraad bij het bestrijden van discriminatie op grond van seksuele gerichtheid en genderidentiteit (Kamerstukken II 2018/19, 34650, nr. C).”

De Jogjakarta Beginselen zijn opgesteld in 2006 en gingen over seksualiteit (homo- en biseksualiteit). In 2017 zijn daar onder invloed van de translobby genderidentiteit en seksuele oriëntatie aan toegevoegd. De Jogjakarta Beginselen zijn ontworpen met als expliciet doel sekse (een wetenschappelijk, biologisch feit) te vervangen door genderidentiteit (een sociaal geconstrueerde fictie gebaseerd op postmodernistische retoriek, identiteitspolitiek en stereotype ideeën over mannen en vrouwen).

CEDAW en Jogjakarta

De Jogjakarta Beginselen zijn in strijd met CEDAW, het VN verdrag dat Nederland in 1992 ratificeerde. De Jogjakarta Beginselen zijn nooit geaccepteerd door de Verenigde Naties en zijn herhaaldelijk afgewezen door de General Assembly, the Human Rights Council en overige onderdelen van de VN.

Zoals de Amerikaanse mensenrechtenadvocaat **Tina Minkowitz** opmerkt over JB:

“gender itself is not defined, but is situated in relation to “sex assigned at birth”, with which a person’s internal experience of gender may or may not correspond” and the reference to “sex” is only to indicate that it does not refer to personality traits. “Sex” is not defined either.

Alarmingly, for everyone, “Yogyakarta Principles implicitly accepts a concept of gender as equivalent to stereotypes. When beliefs about mannerisms, dress and speech appropriate to one sex or the other are abstracted and made to serve as a ground for personal identity, they are shielded from challenge.” <https://www.duo.uio.no/handle/10852/54626>

Nederland kan zich niet aan de verplichtingen van CEDAW houden als vrouwen geherdefinieerd worden op basis van een ‘genderidentiteit’ die ons niet definieert en ook niet representatief is voor onze ervaringen.

CEDAW: Artikel 5, lid a

De Staten die partij zijn bij dit Verdrag, nemen alle passende maatregelen om:

Uitbanning vooroordelen

a. het sociale en culturele gedragspatroon van de man en de vrouw te veranderen ten einde te komen tot de uitbanning van vooroordelen, van gewoonten en van alle andere gebruiken, die zijn gebaseerd op de gedachte van de minderwaardigheid of meerderwaardigheid van één van beide geslachten of op de **stereotiepe rollen van mannen en vrouwen**;

CEDAW: artikel 12

Waarom zou je transvrouwen (mannen dus) aan de categorie “vrouw” toevoegen maar transmannen er juist uit verwijderen? Hoe verhoudt zich dat tot artikel 12?

CEDAW: artikel 13

Vrouwensport is een maatregel om de inclusie van vrouwen in (top)sport te garanderen. Als transvrouwen behandeld en beschouwd moeten worden als vrouwen, hoe voorkom je dan dat vrouwensport niet juist vrouwen uitsluit doordat transvrouwen die objectief aantoonbaar, ook met verlaagd testosteronniveau, fysiek sterker en sneller zijn, de plek van vrouwen innemen?

Definities, vrouwenrechten en activisme

Vrouwen hebben specifieke behoeften en belangen die voortvloeien uit ons geslacht. Wereldwijd is ons geslacht de belangrijkste en betrouwbaarste voorspeller van armoede en ongelijkheid en we vormen de grootste groep gediscrimineerde groep mensen ter wereld. Onze relatief recent verworven vrouwenrechten staan continue onder druk.

We hebben daarom belang bij en recht op een betekenisvolle definitie van de woorden “vrouw” en “meisje”: **mensen van het vrouwelijk geslacht**. Dit wetsvoorstel maakt het echter onmogelijk om onszelf expliciet te organiseren op basis van ons geslacht en (vermeende/verwachte) reproductieve capaciteit en maakt een einde aan vrouwen als coherente wettelijke en politieke klasse.

Seksualiteit

Er wordt gesuggereerd dat er sprake is van een scala aan seksuele gerichtheden. De meeste zijn echter, ondanks moderne termen die gebruikt worden (en waarvan nog niet vaststaat of ze duurzaam onderdeel van onze taal gaan uitmaken), onder te brengen in de termen heteroseksualiteit, homoseksualiteit, lesbische seksualiteit en biseksualiteit. Er worden oriëntaties genoemd waarvan niet duidelijk wordt gemaakt op welke manier mensen op basis daarvan gediscrimineerd worden. Ook wordt niet duidelijk gemaakt op welke manier mensen die deze oriëntatie hebben, gediscrimineerd worden.

Conclusie

Uit het wetsvoorstel blijkt een hardnekkige weigering om helder en eerlijk te zijn over sekse, de materiële verschillen van de 2 geslachten en wat onze maatschappij doet met die verschillen. Er wordt gesuggereerd dat genderidentiteit significanter is dan geslacht en dat rechten gebaseerd op ons geslacht niet (meer) nodig zijn, zonder enig bewijs te leveren en zonder oprecht te zijn over de negatieve gevolgen voor meisjes en vrouwen, homoseksuele mannen, lesbische vrouwen en biseksuele vrouwen en mannen.

Iedereen heeft fundamentele rechten. Kwetsbare groepen hebben additionele bijzondere rechten en bescherming gebaseerd op hun behoeften. We hebben additionele rechten en bescherming nodig voor transgender mensen, maar die moeten niet ten koste gaan of verward worden met vrouwenrechten die gebaseerd zijn op ons geslacht en de daarmee samenhangende kwetsbaarheden en uitdagingen.

Of je handhaaft de geslacht-specifieke definities en de daarbij horende rechten, of niet. Er is geen tussenvorm, geen compromis mogelijk. Ons geslacht overstijgt genderidentiteit, niet andersom. Seksuele geaardheid overstijgt seksuele gerichtheid, niet andersom.

Zie bijlage voor toelichting.